

andis proua veel selsammal öhtul 20 rubla
mo sõbra fätte, mis ta floweri teggia fätte
pidi murretsema. Egga nisugguse hea in-
nimessel ollid ka ommad sõbrad ühhesugguse
mele sees, kellele ta sedda luggu ráfis. Ja
vata, selsammal öhtul passusid kolm safsa
mo sõbra, selle meistri jures neile flowerid
tellida, ja andsid hulga rahha ette.

Müürd wois floweri meister abbi wötta.
— Ja sest aast hakkas mehhé járg teiseks
minnema.

Wie aasta pärast läksin tedda jálle wa-
tama. Ta olli surema korteri ürinud, teggi
kolme mehhega tööd ja teises toas olli wiis
flowerid ostjaid ootmas. Sure süddame-
likko tännega ráfis ta minno sõbrast ja fei-
gist heateggioist.

Jummal önnistago teid, teie rikkad, kes
teie nenda tete! —

Egga teggo tehha posse sul,
Siis tühjast kídust pea su.

Konne jätkud.

Jodiko palt.

Jodiko te läks förtist möda. Siddus om-
ma härja pari posti külge, läks isse sisse.
Senni tullid kaks felmi, — teine warrastas
härja árra ja teine jái senna. Kui härge
perremees ükskord wälja tulli ja omma härgi
watas, näggi ta innimest härja assemel ikknes
seiswad, kes pallus: „Armas Mart, anna
andeks!”, „Mis?”, kus mo teine härig? „Min-
na ollen se” kostis mees, „mind sannuti
härjaks ja nüüd sai aeg täis, sest sain jálle
innimeseks.” Mart ehmatus ja küssis: „kes
sa siis olled?”, „Tammiko förtismeest!”, kos-
tis felm. Mart armo palluma, et ta ehf
förtsi pappale monne rapso rohfeste möda
reisi vannud. „Egga se sinno sù polnud”,
wastas felm, „sa ei teádnud jo, et ma se ja
se ollin.” Leppisid árra, osfi olli fordas.
Mart läks ladalt uit härga östima, näggi
ka omma wanna härja, läks liggi ja ütles